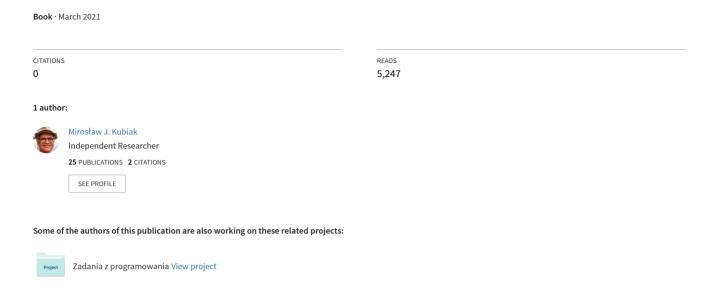
Python. Zadania z programowania. Przykładowe imperatywne rozwiązania

_ Mirosław J. Kubiak _

ZADANIA Z PROGRAMOWANIA

Przykładowe imperatywne rozwiązania

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiejkolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz Helion SA dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz Helion SA nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Redaktor prowadzący: Małgorzata Kulik

Projekt okładki: Studio Gravite / Olsztyn Obarek, Pokoński, Pazdrijowski, Zaprucki Grafika na okładce została wykorzystana za zgodą Shutterstock.com

Helion SA ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice tel. 32 231 22 19, 32 230 98 63 e-mail: helion@helion.pl

WWW: http://helion.pl (księgarnia internetowa, katalog książek)

Drogi Czytelniku! Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres http://helion.pl/user/opinie/pyzaim Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

ISBN: 978-83-283-7254-2

Copyright © Helion 2021

Printed in Poland.

- Kup książkę
- Poleć książkę
- Oceń książkę

- Księgarnia internetowa
- Lubię to! » Nasza społeczność

Spis treści

	Od autora	7
	Wstęp	11
Rozdział 1.	W jaki sposób Python komunikuje się z użytkownikiem Podstawowe operacje wejścia – wyjścia	15
Rozdział 2.	Struktury warunkowe i operatory logiczne Struktury warunkowe Konstrukcja if Trójargumentowa instrukcja warunkowa Operatory logiczne Operator trójargumentowy Porównywanie ciągów tekstowych	25 25 25 27 31 34 35
Rozdział 3.	Struktury cykliczne, czyli wielokrotne wykonywanie fragmentu kodu Pętle warunkowe i licznikowe	37
Rozdział 4.	Funkcje Wprowadzenie do funkcji Definiowanie i wywoływanie funkcji Moduły Rekurencja Funkcje anonimowe — lambda Funkcje — cd.	55 55 56 60 68 77 78
Rozdział 5.	Klasy i programowanie zorientowane obiektowo Wprowadzenie Podstawy paradygmatu obiektowego	87 87

Kup ksi k

	Obiekty i klasy	88
	Klasa Osoba	99
	Dziedziczenie	101
	Przeciążanie metod	104
Rozdział 6.	Pliki	107
	Wprowadzenie	107
	Typy plików	108
	Serializacja danych — zapis i odczyt danych binarnych	125
Rozdział 7.	Wyjątki	131
	Instrukcja try-except	131
Rozdział 8.	Dekoratory i menedżery kontekstu	137
	Dekoratory	137
	Menedżery kontekstu	141
Rozdział 9.	Iteratory i generatory	143
	Zalety iteratorów i generatorów	143
	Iteratory	145
	Funkcja next()	145
	Iterator range()	149
	Generatory	150
Rozdział 10.	Funkcje wyższego rzędu	157
	Bibliografia	163

Kup ksi k

Rozdział 1.

W jaki sposób Python komunikuje się z użytkownikiem

W tym rozdziałe omawiam sposób, w jaki język Python komunikuje się z użytkownikiem.

Podstawowe operacje wejścia – wyjścia

Istnieje kilka sposobów prezentacji wyników programu. Na przykład dane można wydrukować w formie czytelnej dla człowieka lub zapisać do pliku, aby je wykorzystać w przyszłości. W tym rozdziale omówię niektóre podstawowe możliwości języka Python.

Każda aplikacja powinna mieć możliwość komunikowania się z użytkownikiem. Za pomocą prostych przykładów pokażę, w jaki sposób napisany w Pythonie program komunikuje się z użytkownikiem poprzez **standardowe operacje wejścia** – **wyjścia**.

Podstawowe operacje wejścia – wyjścia w języku Python realizowane są za pomocą dwóch poleceń (funkcji):

- print(), która służy do wypisywania wartości, np. na ekranie komputera;
- input(), która służy do odczytywania wartości podanych przez użytkownika, np. z klawiatury.

Przystępuję teraz do przedstawienia zadań i ich przykładowych rozwiązań w języku Python.

Zadanie

1.1

Napisz program, który oblicza pole prostokąta. Wartości boków a i b są typu float i należy je wprowadzić z klawiatury. Wynik działania programu należy wyprowadzić na ekran komputera.

Przykładowe rozwiązanie — listing 1.1

```
# Zadanie 1.1.
# To jest komentarz.

print("Program oblicza pole prostokąta.")

a = float(input("Podaj bok a = ")) # Czytanie z klawiatury liczby
> rzeczywistej a.
b = float(input("Podaj bok b = ")) # Czytanie z klawiatury liczby
> rzeczywistej b.

print() # Wyświetlenie pustej linii.

pole = a * b # Obliczanie pola prostokąta.

print("Dla a =", a, "i b =", b) # Wyświetlenie zmiennych a i b.
print("pole prostokąta =", pole) # Wyświetlenie zmiennej pole.
```

Przeanalizuję teraz program linijka po linijce.

Komentarze w języku Python zaczynają się od znaku "#" i kończą z końcem wiersza.

```
# Zadanie 1.1.
# To jest komentarz.
```

Komentarze wieloliniowe można wstawiać do programu w postaci wielowierszowych *stringów* (ograniczonych przez """ lub ''') bez żadnych działań (np. przypisań); *stringi* te nie są traktowane jako wyrażenia i są pomijane przez interpreter (lub kompilator).

```
To jest wieloliniowy komentarz.
```

Wywołanie funkcji input() i pobranie zmiennej a wpisanej za pomocą klawiatury przedstawia następująca linijka kodu:

```
a = float(input("Podaj bok a = ")) # Czytanie z klawiatury
→liczby rzeczywistej a.
```

Argument przekazany funkcji float() zostanie przekonwertowany na postać liczby zmiennoprzecinkowej (typ float). Zmienna a jest typu float.

Język Python obsługuje cztery różne typy liczbowe:

- ♦ int (liczby całkowite, które mogą być reprezentowane również w systemach ósemkowym i szesnastkowym);
- ♦ long (długie liczby całkowite);
- ♦ float (liczby rzeczywiste zmiennoprzecinkowe);
- ♦ complex (liczby zespolone).

Analogicznie wprowadzamy zmienną b. Obie zmienne są typu rzeczywistego. Zmienna pole oblicza pole prostokąta według wzoru:

```
pole = a * b # Obliczanie pola prostokata.
```

Polecenie

```
print() # Wyświetlenie pustej linii.
```

wyświetla na ekranie komputera pustą linię.

Wyświetlenie wartości zmiennych a i b oraz pole na ekranie komputera umożliwiają następujące linijki kodu:

Rezultat działania programu można zobaczyć na rysunku 1.1.

Rysunek 1.1. Efekt działania programu Zadanie 1.1

```
Program oblicza pole prostokąta.

Podaj bok a = 1.02

Podaj bok b = 2

Dla a = 1.02 i b = 2.0

pole prostokąta = 2.04

Press any key to continue . . .
```


Napis Press any key to continue . . . (Naciśnij dowolny klawisz, aby kontynuować...) będzie pojawiał się w dalszej części książki **wyłącznie** na ekranie komputera.

Program powyżej można przedstawić trochę inaczej, stosując tzw. sformatowany łańcuch znaków¹ (ang. *Formatted String Literals*) lub f-ciąg. Dzięki niemu kod jest bardziej czytelny niż w poprzednich wersjach Pythona.

```
# Zadanie 1.1a.
print("Program oblicza pole prostokąta.")
a = float(input("Podaj bok a = ")) # Czytanie z klawiatury liczby
rzeczywistej a.
b = float(input("Podaj bok b = ")) # Czytanie z klawiatury liczby
rzeczywistej b.
print() # Wyświetlenie pustej linii.
pole = a * b # Obliczanie pola prostokąta.
print(f"Dla a = {a} i b = {b}") # Wyświetlenie zmiennych a i b.
print(f"pole prostokąta = {pole}.") # Wyświetlenie zmiennej pole.
```

Teraz wartości zmiennych a i b oraz pole umożliwiają wyświetlenie na ekranie komputera następującej linijki kodu:

Rezultat działania programu można zobaczyć na rysunku 1.1a.

W dalszej części książki, w ramach ćwiczeń, oba formaty wyprowadzania danych na ekran komputera będę stosował wymiennie.

Sformatowany łańcuch znaków, lub krócej: f-łańcuch, jest ciągiem znaków poprzedzonych przedrostkami f lub F. Ciągi te mogą zawierać pola zastępcze, które są wyrażeniami ograniczonymi nawiasami klamrowymi {}. Podczas gdy inne literały ciągów zawsze mają stałą wartość, sformatowane ciągi są naprawdę wyrażeniami obliczanymi w czasie wykonywania. Sformatowany łańcuch znaków stosowany jest od wersji Pythona 3.6.

Rysunek 1.1a.

Efekt działania programu Zadanie 1.1a

```
Program oblicza pole prostokąta.

Podaj bok a = 1.02

Podaj bok b = 2

Dla a = 1.02 i b = 2.0

pole prostokąta = 2.04.
```

Zadanie

Napisz program, który wyświetla na ekranie komputera wartość predefiniowanej stałej $\pi = 3.14...$ Należy przyjąć format wyświetlania tej stałej z dokładnością do trzech miejsc po przecinku.

Do programu dołącz moduł math².

Przykładowe rozwiązanie — listing 1.2

Zadanie 1.2.

import math # Dołączamy moduł math.

```
print("Program wyświetla stałą pi z zadaną dokładnością.") print("pi = \$5.3f"% math.pi, ".", sep = "")
```

Linijka kodu w programie:

```
print("pi = %5.3f"% math.pi, ".", sep = "")
```

oznacza, że do wyświetlenia na ekranie liczby π przeznaczono 5 pól, w tym 3 pola na część ułamkową. Natomiast separator sep = "" służy do formatowania ciągów znaków wyjściowych³.

Moduł math, który należy do programu zaimportować poleceniem

import math # Dołączamy moduł math.

dostarcza nam potrzebną liczbę π .

Rezultat działania programu można zobaczyć na rysunku 1.2.

Moduł math znajduje się w bibliotece standardowej Pythona i zawiera szereg funkcji gotowych do użycia w obliczeniach matematycznych.

³ UWAGA! Zastosowany tutaj zapis sep = "" i w rozdziale 2. end = "" jest niezgodny z wytycznymi stylu PEP 8 (zob.: https://www.python.org/dev/peps/pep-0008/#whitespace-in-expressions-and-statements). Zastosowano go wyłącznie w celu poprawy czytelności listingów programów.

Rysunek 1.2. *Efekt działania programu Zadanie 1.2*

Program wyświetla stałą pi z zadaną dokładnością. pi = 3.142.

Zadanie

1.3

Napisz program, który wyświetla na ekranie komputera pierwiastek kwadratowy z wartości predefiniowanej $\pi=3.14...$ z dokładnością do czterech miejsc po przecinku.

Przykładowe rozwiązanie — listing 1.3

```
# Zadanie 1.3.
import math # Dołączamy moduł math.
print("Program wyświetla pierwiastek kwadratowy z liczby pi")
print("z dokładnością do czterech miejsc po przecinku.")
print(f"sqrt(pi) = {math.sqrt(math.pi):.4f}", ".", sep = "")
```

Funkcja sqrt() pozwala na obliczenie pierwiastka kwadratowego z dowolnej liczby rzeczywistej. Należy ona do modułu math, który trzeba zaimportować do programu poleceniem import math.

Rezultat działania programu można zobaczyć na rysunku 1.3.

Rysunek 1.3. Efekt działania programu Zadanie 1.3

Program wyświetla pierwiastek kwadratowy z liczby pi z dokładnością do czterech miejsc po przecinku. sqrt(pi) = 1.7725.

Oto przykłady kilku zadań zawierających podstawowe działania arytmetyczne.

Zadanie

Napisz program, który oblicza wynik dzielenia całkowitego bez reszty dla dwóch liczb całkowitych a = 37 i b = 11.

Zastosuj operator // (**operator dzielenia bez reszty**), który wykonuje całkowitą operację dzielenia dwóch liczb całkowitych. Na przykład w języku F# w przypadku zastosowania operatora dzielenia / dla liczb całkowitych reszta wyniku jest pomijana (tak samo jest w niektórych językach imperatywnych: C/C++ i Java).

Przykładowe rozwiązanie — listing 1.4

```
# Zadanie 1.4.
a = 37
b = 11
print("Program wyświetla wynik dzielenia całkowitego")
print("bez reszty dwóch liczb całkowitych a i b.")
print("Dla liczb: a = %2i i b = %2i" % (a, b))
print("%2i // %2i = " % (a, b), a // b, ".", sep = "")
```

gdzie zapis a // b oznacza operację całkowitego dzielenia bez reszty.

Rezultat działania programu można zobaczyć na rysunku 1.4.

Rysunek 1.4. Efekt działania programu Zadanie 1.4

```
Program wyświetla wynik dzielenia całkowitego
bez reszty dwóch liczb całkowitych a i b.
Dla liczb: a = 37 i b = 11
37 // 11 = 3.
```

Zadanie 1.5

Napisz program, który oblicza resztę z dzielenia całkowitego dwóch liczb całkowitych a = 37 i b = 11.

Należy zastosować operator reszty z dzielenia całkowitego modulo, który oznaczamy w języku Python jako %. Podobnie jak w językach imperatywnych C/C++ i Java, operator ten umożliwia uzyskanie tylko reszty z dzielenia, natomiast wartość całkowita jest odrzucana.

Przykładowe rozwiązanie — listing 1.5

```
# Zadanie 1.5.
a = 37
b = 11
print("Program oblicza resztę z dzielenia całkowitego")
print("dwóch liczb całkowitych a i b.")
print(f"Dla liczb: a = {a} i b = {b}")
print(f"{a} % {b} = {a % b}", ".", sep = "")
```

Rezultat działania programu można zobaczyć na rysunku 1.5.

Rysunek 1.5. *Efekt* działania programu Zadanie 1.5

```
Program oblicza resztę z dzielenia całkowitego
dwóch liczb całkowitych a i b.
Dla liczb: a = 37 i b = 11
37 % 11 = 4.
```

Zadanie

1.6 Napisz program, który wczytuje imię, nazwisko, wiek oraz cenę chleba, a następnie te cztery zmienne drukuje na ekranie komputera.

Przykładowe rozwiązanie — listing 1.6

```
# Zadanie 1.6.
print("Podaj swoje imię.")
imię = input()

print("Podaj swoje nazwisko.")
nazwisko = input()

wiek = int(input("Ile masz lat? "))

cena = float(input("Ile płaciłeś za chleb? "))

print()

print("Oto wprowadzone przez Ciebie dane:")
print("Imię: ", imię, ".", sep = "")
print("Nazwisko: ", nazwisko, ".", sep="")
print("Nazwisko: ", nazwisko, ".", sep="")
print("Wiek:", wiek, "lata.")
print("Chleb kosztuje:", cena, "zł.")
```

Wywołanie funkcji input() i pobranie wartości tekstowej wpisanej za pomocą klawiatury przedstawia następująca linijka kodu:

```
imie = input()
```

Wywołanie funkcji input() i pobranie całkowitej wartości wpisanej za pomocą klawiatury przedstawia następująca linijka kodu:

```
wiek = int(input("Ile masz lat? "))<sup>4</sup>
```

Wartość zwrotna funkcji input(), czyli ciąg tekstowy, zostaje przekazana jako argument funkcji int.

Zmienna jest typu int. Wywołanie funkcji input() i pobranie wartości zmiennoprzecinkowej wpisanej za pomocą klawiatury przedstawia następująca linijka kodu:

```
cena = float(input("Ile płaciłeś za chleb? "))
```

Zmienna jest typu float.

W programie zastosowano mechanizm separatora sep = "", który kasuje niepotrzebne spacje pomiędzy elementami funkcji print().

Ilustruje to następująca linijka kodu:

```
print("Imię: ", imię, ".", sep = "")
```

Rezultat działania programu można zobaczyć na rysunku 1.6.

Rysunek 1.6. Efekt działania programu Zadanie 1.6

```
Podaj swoje imię.
Janusz
Podaj swoje nazwisko.
Nowak
Ile masz lat? 24
Ile płaciłeś za chleb? 6

Oto wprowadzone przez Ciebie dane:
Imię: Janusz.
Nazwisko: Nowak.
Wiek: 24 lata.
Chleb kosztuje: 6.0 zł.
```

Zadanie

Napisz program, w który generuje 5 liczb pseudolosowych z przedziału od 1 do 100.

Przykładowe rozwiązanie — listing 1.7

```
# Zadanie 1.7.
import random # Importujemy do programu moduł random.
print("Liczby pseudolosowe: ")
print()
for i in range(5):
    liczba = random.randint(1, 100) # Generowanie liczby pseudolosowej.
    print(liczba)
```

Rezultat działania programu można zobaczyć na rysunku 1.7.

Rysunek 1.7. Efekt działania programu Zadanie 1.7

```
Liczby pseudolosowe:

36
90
84
4
87
```

Moduł random znajduje się w bibliotece standardowej i zawiera wiele funkcji przeznaczonych do pracy z liczbami pseudolosowymi.

Do wyświetlenia liczb pseudolosowych w programie skorzystano z pętli for (zob. rozdział 3.) oraz z funkcji range() (zob. rozdział 9.):

Więcej o funkcji range() w rozdziale 3. w PI i w PF.

PROGRAM PARTNERSKI

GRUPY HELION -

1. ZAREJESTRUJ SIĘ 2. PREZENTUJ KSIĄŻKI

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

http://program-partnerski.helion.pl

PROGRAMUJ IMPERATYWNIE W PYTHONIE!

- Poznaj język Python od strony praktycznej
- Naucz się czytać i analizować kod Pythona
- Rozwiązuj problemy programistyczne

Python to obecnie jeden z najpopularniejszych języków programowania, a jego znajomość zapewnia zatrudnienie w największych firmach i przy najciekawszych projektach w branży informatycznej. Szerokie możliwości, duża elastyczność i wszechstronność, przejrzystość i zwięzłość składni, czytelność i klarowność kodu, rozbudowany pakiet bibliotek standardowych, niemal nieograniczone zastosowanie w różnych dziedzinach nauki i biznesu — wszystko to sprawia, że język ten z pewnością utrzyma swoją pozycję, a programujące w nim osoby jeszcze długo będą należały do najbardziej pożądanych specjalistów na rynku IT.

Jedną z niewątpliwych zalet Pythona jest to, że wspiera różne paradygmaty programowania, w tym programowanie imperatywne. Jeśli chcesz poznać język od podstaw i dowiedzieć się, jak wykorzystać jego możliwości w podejściu imperatywnym i obiektowym, sięgnij po książkę Python. Zadania z programowania. Przykładowe imperatywne rozwiązania. Dzięki zamieszczonym w niej zadaniom o różnym poziomie trudności oraz ich rozwiązaniom szybko i gruntownie nauczysz się programować w Pythonie i czytać kod napisany w tym języku, a praktyczne wskazówki pomogą Ci zrozumieć bardziej zawiłe zagadnienia.

- Podstawowe operacje wejścia-wyjścia w języku Python
- Konstrukcje warunkowe, operatory logiczne i petle
- Definiowanie i wywoływanie funkcji oraz rekurencja
- Programowanie zorientowane obiektowo w Pythonie
- Odczytywanie i zapisywanie plików tekstowych i binarnych
- Obsługa wyjątków, dekoratory i menedżery kontekstu
- Iteratory, generatory, funkcje wyższego rzędu

Przekonaj się, jak prosty może być język Python!

Jeśli chcesz poszerzyć swoją wiedzę i interesuje Cię programowanie funkcyjne w języku Python, sięgnij również po inną książkę tego autora:

Python. Zadania z programowania. Przykładowe funkcyjne rozwiązania

